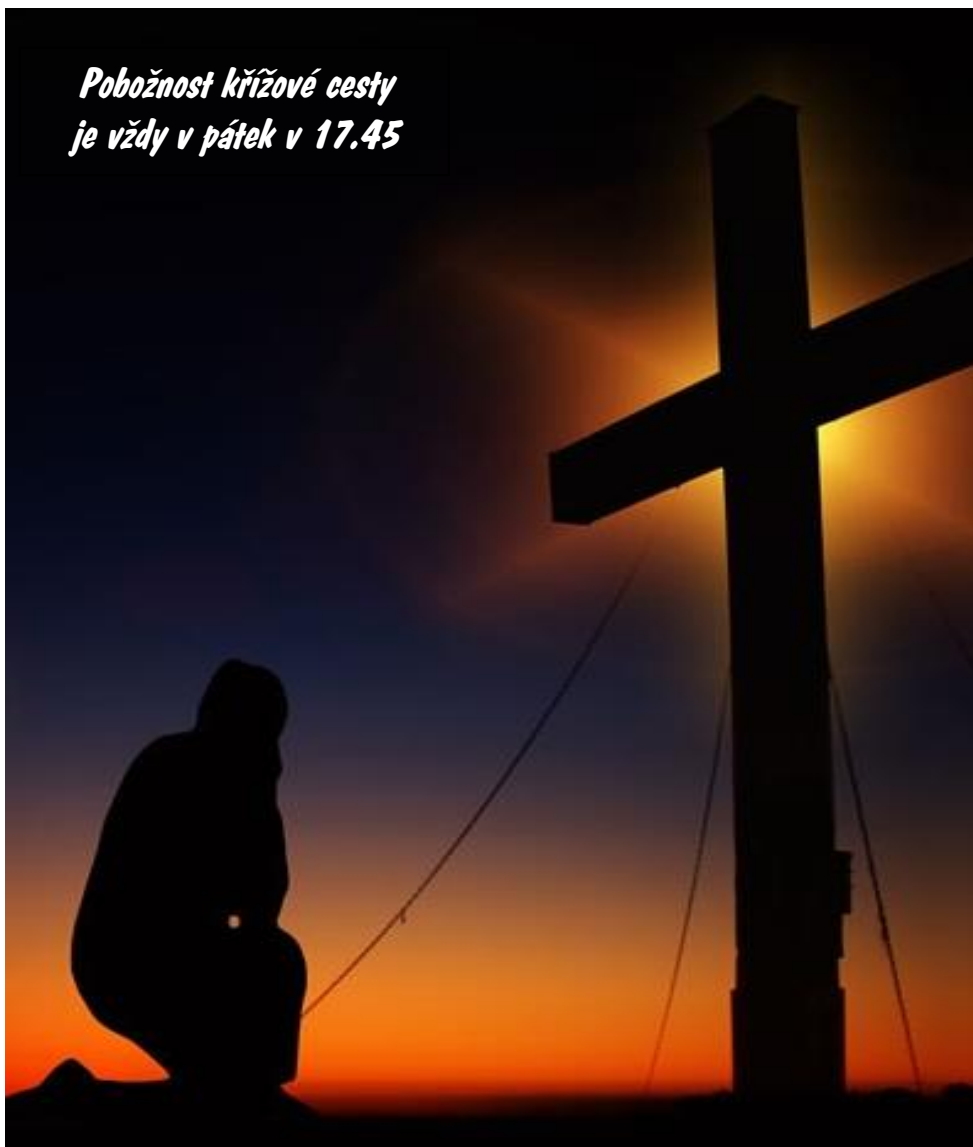

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

16. ROČNÍK - BŘEZEN 2018 - ČÍSLO 169

FARNÍČEK

*Pobožnost křížové cesty
je vždy v pátek v 17.45*

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

prožíváme dobu postní, lepší název je přípravná doba velikonoční, neboť celé čtyřicetidenní směřuje k vrcholu liturgického roku. Tím je Ježíšovo nespravedlivé odsouzení, kruté utrpení a smrt na kříži a hlavně zmrtvýchvstání. V tom všem je definitivní Boží vítězství nad utrpením, smrtí, zlem všeho druhu a především nad původcem zla, nad ďáblem. My máme na tom účast skrze svou víru v Ježíše Krista a vnoření do něho křtem. Boží slovo celé této doby nás vede k hlubšímu poznání Ježíše Krista a věrnějšímu následování.

Vrcholem toho všeho bude o noční vigílii obnova křestních slibů a nové rozhodnutí být odvažnějším svědkem Ježíše Krista.

Co vše patří k prožívání této doby si můžete přečíst na jiném místě Farníčku (Tajemství postní doby, Kajjící pobožnosti).

Také tam najdete nabídku – pozvání na farní duchovní obnovu v sobotu 10. března od 9.00. Hlavním obsahem této obnovy bude pozorné naslouchání Božímu slovu, jeho rozjímání a skrze to i vnitřní proměna, obrácení ke Kristu. Může to vyvrcholit i svátostí smíření.

A třetí věc. Veškerá mládež naší farnosti je zvána v sobotu 24. března na setkání mládeže našeho a vsetínského děkanátu do Štípy. Začíná v 9.15 bohoslužbou, před ní i během ní a po ní bude příležitost ke svátosti smíření. Také je bohatá nabídka různých přednášek, práce ve skupinkách a tvořivých dílnách. A snad také nějaké sportovní klání za příznivého počasí. Tak povstaňte vzhůru ze svých křesel, pohovek a od svých mobilů k setkání s živými lidmi a živým Pánem.

Bratři a sestry, mladí i věkem pokročilí, všem vám k prohlubování přátelství s Pánem i lidmi kolem sebe ze srdce žehnám!

Váš otec Josef

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Každý den od 17.45 ve zpovědnici.

Mimořádná zpovědní služba bude:

Neděle	25.3.	17.45 – 19.00	P. Josef Brtník
Pondělí	26.3.	17.00 – 19.00	P. Josef Klinkovský
Úterý	27.3.	17.00 – 19.00	P. František Bezděk
Středa	28.3.	17.45 – 18.45	P. Josef Brtník

ZPOVÍDÁNÍ DĚTÍ:

Středa	28.3.	16.00 – 17.00	P. Josef Brtník
---------------	--------------	----------------------	------------------------

NÁVŠTĚVY NEMOCNÝCH PO DOMECH

budou v pondělí 26.3. od 8.30 do 12.00.

Prosíme o nahlášení nemocných zapsáním v sakristii nebo u paní Urbáškové.

TAJEMSTVÍ POSTNÍ DOBY PROŽÍVANÉ V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ

Křesťan naplňuje postní dobu tím, že se neustále nechává vést Božím slovem a osvojuje si charakteristické projevy pokání (půst, almužna, modlitba), které je třeba nově vidět ve světle slov Pavla VI., která pronesl o Velikonocích 1967:

„Každý musí zpytovat své svědomí, které poukazuje na nové požadavky dnešní doby“ (Populorum progressio, 47).

*Půst má nepochybně tělesný rozměr a kromě odepření si některých jídel se může dotýkat tabáku, zábavy apod. To ale není podstata postu, nýbrž vnější znamení vnitřní dispozice srdce. Všechny vnější projevy mají dosvědčovat spasitelný obsah svatého postu:

*Půst je znamením toho, že žijeme z Božího slova. Kdo se nechce sytit Božím slovem, nepostí se opravdově. Ambroziánská liturgie říká: „Ty nás nesytiš pouze pozemským pokrmem, ale každým svým svatým slovem“ po vzoru Krista, který „více než po pokrmu toužil po svatosti srdcí; jeho pokrm osvobozuje národy, jeho pokrmem je konat vůli Otce“.

*Půst je znamením naší ochoty pracovat na zadostiučinění. „Nepostíme se kvůli vzkříšení ani kvůli kříži, ale kvůli svým hříchům, vždyť se přibližujeme ke svatým tajemstvím (sv. Jan Zlatoústý).

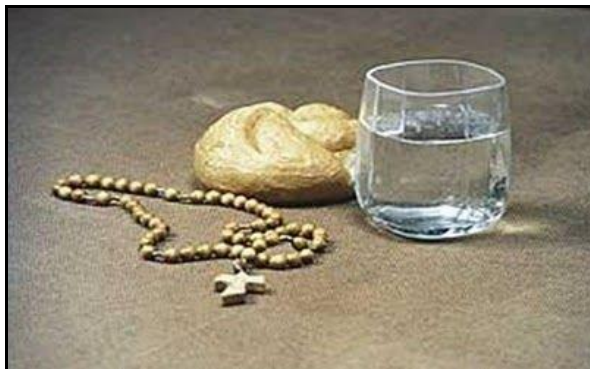
*Půst je znamením, že se zříkáme hříchu. „Skutečně veliký půst, který se týká všech lidí, je zřeknout se všech nepravostí a nezřízených žádostí světa. To je dokonalý půst...“

Žijeme-li v tomto světě správně a zříkáme-li se nepravostí a nezřízených žádostí, pak skutečně dodržujeme čtyřicetidenní půst“ (sv. Augustin).

*Almužna je ovocem postu i všech omezení, která jsou s ním spojena. Nejedná se ale o pouhou snahu zajistit přežití těm, kdo nespravedlivě trpí. Dnes se křesťanská almužna musí spojit s úsilím o nastolení spravedlnosti a obnovu společenských struktur.

Takto chápaná almužna se stává nástrojem, jímž křesťané prosazují nastolení nového společenského řádu.

*Také modlitba má původ v postu, prožívaném ve světě Božího slova. Rodí se jen tam, kde člověk vytrvale naslouchá Božímu slovu - především ve společenství. V době postní se křesťané, rodiny a ostatní společenství mají častěji shromažďovat kolem Písma svatého, hledat nové možnosti vzájemného naslouchání (proč třeba občas nevypnout večer televizi?) a svým společným „Amen“ odpovídat na pozvání Boha smlouvy.

KAJÍCÍ POBOŽNOSTI

Při kajících pobožnostech se Boží lid shromažďuje, aby slyšel Boží slovo, které vyzývá k obrácení a obnově života, i zvěst o našem vysvobození z hříchu skrze Kristovu smrt a vzkříšení. Jejich struktura je stejná jako při obvyklé bohoslužbě slova a při liturgii svátostného smíření pro více kajících.

Je tedy vhodné, aby se po úvodním obřadu (zpěvu, pozdravení a modlitbě) přečetlo několik čtení z Písma svátého, proložených zpěvy, žalmy, nebo chvílemi ticha, a aby byla tato čtení shromážděným věřícím vysvětlena a aplikována v homilii. Nic nebrání tomu, aby se před čteními z Písma nebo po nich přečetla i jiná čtení z Otců nebo jiných autorů, která by opravdu pomohla společenství i jednotlivcům ke skutečnému poznání hříchů a k vnitřní lítosti, tedy k uskutečnění pravého obrácení. Po homilii a po rozjímání o slově Božím je třeba, aby se celé shromáždění jedním srdcem a jedním hlasem modlilo litaniové nebo jiné podobné prosby, vhodné k povzbuzení aktivní účasti všech věřících. Nakonec se vždy pomodlí modlitbu Páně, aby nám Bůh, náš Otec, „odpustil naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům... a zbavil nás od zlého“. Kněz, nebo jiný příslušující, který shromáždění předsedá, zakončí pobožnost modlitbou a lid propustí.

UŽITEČNOST A DŮLEŽITOST

Je třeba se postarat, aby věřící nezaměňovali tyto kající pobožnosti za udílení svátosti pokání. Tyto pobožnosti jsou však vrcholně užitečné k tomu, aby napomohly k obrácení a očistě srdce.

Kající pobožnosti se konají především:

- a) aby se pěstoval ve společenství křesťanů duch kajícího;
- b) jako pomoc věřícím v přípravě na zpověď, kterou si jednotliví věřící mohou vykonat, jak jim nejlépe bude vyhovovat;
- c) aby se děti vychovávaly postupně k vědomí, co v lidském životě je hřích, a že Kristus nás od hříchu osvobodil;
- d) jako pomoc pro katechumeny k jejich konverzi.

***

Mimoto, kde není k dosažení kněze, který by mohl udělit svátostné rozhřešení, jsou kající pobožnosti velmi užitečné, protože napomáhají ke vzbuzení dokonalé lítosti z lásky, jímž mohou věřící - s předsevzetím, že přistoupí k svátostné zpovědi, jakmile to bude možné - dosáhnout milosti Boží.

SPRAVEDLNOST V MANŽELSTVÍ – JE VŮBEC MOŽNÁ?

Spravedlnost spočívá v tom, že člověk dává Bohu i lidem to, co jim náleží, především pak to, že dodržuje Boží i své slovo! Být spravedlivý si žádá, abychom dávali každému, co mu náleží. Je dobré reflektovat, jakým způsobem se věnujeme partnerovi a svým dětem. Dáváme jim to, co jim náleží? Svůj život, svůj čas, svou pozornost...? Mnohdy se v rodinách můžeme setkat s tím, že není až takový problém, zvláště v současné generaci rodičů, že by se rodiče nevěnovali svým dětem. Zde myslím, že děti mnohdy mohou spravedlnost, co se týká našeho dávání se jim, zakoušet. Ale častokrát to jde na úkor partnerského vztahu.

Máme čas na děti, ale nemáme čas na svého partnera.

A přitom když dva lidé vstupovali do manželství, mluvili sice o přijetí dětí, které se jim narodí, ale především mluvili jeden o druhém.

Co jsme svému partnerovi ve skutečnosti slibovali?

Žena neslibovala muži, že se (jen) postará o děti, ale mluvila o tom, že se odevzdává jemu... Má na něho čas, nebo ho vnímá jako malého, který žárí na své děti, když si žádá pozornost (přeci se musím věnovat dětem)? Podobně muži neslibovali, že rodinu (jen) finančně dostatečně zajistí (zajistí každý rok dovolenou u moře, nový barák...), ale slibovali, že se odevzdávají své ženě. Je muž ochoten pochopit, že nasazení jeho života vyžaduje především jeho žena, protože jí dal svůj život?

Zachovat druhému lásku není jen nečinit mu zle

Někdy partneri litují situací, kdy tomu druhému ublížili. Chápu to, ale přitom toto mu neslibovali – nikdy ti neublížím. Naopak se však ve slibu vyjadřovalo, že druhému zachovám lásku, úctu a věnost. Co to znamená slíbit někomu, že mu zachovám lásku? Znamená to, že nikdy neudělám nic, co by bylo proti lásce? Není takové pojetí trochu málo? Láska totiž není nekonáním něčeho špatného, její obsah není takto negativní (takto mě „milují“ lidé, se kterými jsem se nikdy nesetkal). Láska je pozitivní skutečnost. Slibovat zachování lásky je tedy slibem, že budu druhému každodenně aktivně projevovat lásku. A tak se těch partnerů ptám, zda třeba cítí také výčitky z toho, že uplynul den, ve kterém nevnaložili úsilí, aby projevili konkrétním a zjevným způsobem druhému svou lásku. Protože v tom je přeci ona spravedlnost – dát mu, co mu ze slibu náleží! Dodržet své slovo, které dám partnerovi, dětem... A to i v těch nejmenších a nejobyčejnějších věcech.

Dodržet slíbené slovo i za cenu vlastního nepohodlí?

Měli bychom si svého slova vážít, a ne jen tak něco slibovat, plácát. Měli bychom si za svým slovem stát, i když to pro mě v danou chvíli znamená třeba i nějakou újmu. Mělo by i pro nás platit ono božské – Bůh řekl a stalo se, či v jiné míře – a slovo se stalo tělem.

Budme tedy spravedlivými, lidmi, kteří usilují o dobro druhého (dát mu to, co mu náleží), kteří jsou v této spravedlnosti věrni Božímu zákonu a také věrni svému slovu.

P. Martin Sklenář
časopis Rodinný život

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ CYRIL JERUZALÉMSKÝ

Přesný rok ani místo Cyrilova narození nejsou známy. Soudí se, že se narodil někdy kolem roku 315 v Jeruzalémě, nebo v jeho okolí. Z jeho *Katechezí* je patrné, že se kolem roku 345, tedy - jak vyžadovala tehdejší praxe - po dosažení třiceti let, stal mnichem a přijal kněžské svěcení. V roce 348 byl vybrán za nástupce jeruzalémského biskupa Maxima. Na biskupa ho vysvětili biskupové Akakios z Caesareje a Patrofilos ze Skythopole, kteří mu dali přednost před knězem Herakleiem, jehož pravděpodobně vybral za svého nástupce umírající Maxim. Vzhledem k tomu, že Akakios i Patrofilos patřili mezi přívržence Eusebia z Nikomédie, který hájil bludařské názory Áriový, začaly se šířit zlovolné pomluvy o Cyrilově pravověrnosti a dohady, zda je jeho svěcení vůbec platné. Cyrilovými odpůrci byli Jeroným a historici Sokrates a Sozomenos, kteří „tvrdili, že Cyrilův předchůdce Maxim byl vyhoštěn pro svou pravověrnost a Cyril nastolen jako přívrženec ariánství“. Je tomu opravdu tak: Cyril byl zprvu považován za stoupence ariánství a teprve později začal hájit pravou víru. Konstantinopolský koncil v roce 381 potvrdil jeho pravověrnost i právoplatnost jeho svěcení. Z Jeruzaléma byl několikrát vyhnán a zase se po určitém čase vracel. Šlo o různé věroučné spory kolem Ježíšovy osoby ohledně jeho lidství a božství. **Do Jeruzaléma se Cyril s konečnou platností vrátil až po deseti letech - v roce 378, za vlády císaře Teodosia. V letech 381 a 382 se zúčastnil koncilů v Konstantinopoli. Zemřel v Jeruzalémě dne 18. března roku 387.**

***

Zachoval se nám Cyrilův list císaři Konstanciovi, v němž je popsán světelný kříž, který se dne 7. května roku 351 objevil nad Jeruzalémem:

„V oněch dnech letnic, o květnových nonách, se kolem třetí hodiny na nebi nad svatou Golgotou objevil obrovský světelný kříž, který sahal až ke svaté hoře Olivové. Neviděli ho jen jeden nebo dva lidé, ale naprosto zřetelně ho pozorovali všichni obyvatelé města. Nezmizel rychle jako nějaký prchavý sen, jak by se snad mohl někdo domnívat, ale byl na nebi dobře patrný po několik hodin a svou září předčil sluneční paprsky. Je jisté, že ty by ho byly překonaly a zastínily, kdyby - jak dosvědčují ti, kdo ho pozorovali - nezářil jasněji než slunce. Všichni obyvatelé města se seběhli do svatého chrámu jati bázní i radostí nad zjevením, jež spatřili na nebi. Přispěchali tam mladí i staří, muži i ženy různého věku, nejen křesťané, ale i pohané z ciziny, kteří právě v Jeruzalémě pobývali, a všichni jedním hlasem chválili Ježíše, našeho Pána, jednorozeného Syna Božího, jenž koná zázraky.“

O tom, zda je tento text, který zařadili do svého líčení církevních dějin Sozomenos a Teodoretos z Kyrru, skutečně původní, se vedly spory.

Dnes je považován za autentický. Potvrzuje pravost Kristova kříže, který se několik let předtím v Jeruzalémě našel.

Dalším významným Cyrilovým dílem je kázání na úryvek z Janova evangelia (Jan 5,1-18; uzdravení ochrnutého u rybníka Bethzatha), které Cyril ještě jako kněz pronesl snad někdy mezi lety 343-348 před biskupem Maximem.

V tomto kázání klade velký důraz na Kristovu moc a nazývá ho lékařem duše i těla.

Úryvky z dalších jeho kázání cituje opat a mučedník Maxim ve své *Knize o dogmatech* i Leontios z Byzance ve svém spise *Proti nestoriánům a eutychiánům* a nacházejí se i v dokumentech lateránského koncilu roku 649.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Nejobemnějším a nejdůležitějším Cyrilovým dílem je 24 katechezí, které pocházejí z doby, kdy byl ještě knězem nebo čerstvě zvoleným biskupem. Katecheze před křtem zahrnují Protokatechezi založenou na úryvku z knihy proroka Ezechiela (Ez 18,31), v níž se uvádí, co musí člověk splnit, aby se mohl začít připravovat na křest, a osmnáct Catecheseis photizomenon (tzv. mystagogické katecheze), které jsou určeny katechumenům připravujícím se na křest o příštích Velikonocích.

Jsou psány velmi prostě a srozumitelně, aby jim všichni posluchači porozuměli, jen občas se v nich objeví složitější pasáže. Podávají podrobný výklad křestního vyznání víry používaného v Jeruzalémě.

První pojednává o požadavcích, jež je třeba splnit, aby mohl člověk přijmout křest, druhá o křtu předcházející kajícínosti a obrácení, třetí o biblických předobzrech křtu, čtvrtá o deseti přikázáních, pátá o víře a jejím obsahu, šestá o jediném Bohu, sedmá o Bohu Otci, osmá o Bohu všemohoucím, devátá o Bohu Stvořiteli, desátá o Ježíši Kristu, našem Pánu, jedenáctá o jediném Synu Božím, dvanáctá o vtěleném Slovu, třináctá o Ježíšově umučení a pohřbu, čtrnáctá o Kristově vzkříšení, patnáctá o Kristově druhém příchodu, šestnáctá a sedmáctá o Duchu svatém, osmnáctá o vzkříšení těla.

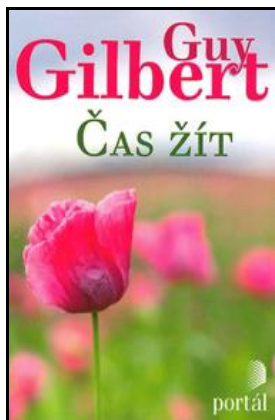
Pak následuje pět Katechezí, v nichž jsou pokřtěným vysvětleny svátosti, které jim byly o velikonoční noci uděleny. Jsou mnohem pečlivěji vypracovány než ty předchozí, vynikají jasností a nekomplikovaností. Jsou připisovány buď Cyrilovi, nebo jeho nástupci Janovi, nebo oběma. První pojednává o křtu, zvláště o odřeknutí se ďábla a vyznání víry, které se odehrávaly v předsíni baptisteria. Ve druhé jsou popsány obřady konané v baptisteriu, od odložení šatu až po samotný křest, a ve třetí obřady následující po křtu. Čtvrtá se soustřeďuje na teologický výklad eucharistie a pátá na eucharistii a symboly, s nimiž je její slavení spojeno.

Katecheze, které jsou i dnes častým předmětem studia, poskytují cenné informace o katechumenátu a o tom, jak se v Jeruzalémě ve 4. století slavila liturgie. Vysoká teologická hodnota Katechezí vedla Lva XIII. k tomu, že v roce 1882 prohlásil Cyrila Jeruzalémského učitelem církve. Na jeho učení se odvolává i 2. vatikánský koncil ve věroučné konstituci o církvi *Lumen gentium*, v konstituci o Božím zjevení *Dei Verbum* a v dekretu o misijní činnosti církve v dnešním světě *Ad gentes*.

připravil jb

KNIHA – ČAS ŽÍT – GUY GILBERT

Známý autor spirituálních knih Guy Gilbert hledá v dnešní době moudrost a upozorňuje, jak je potřebná a jak příklady a vzory moudrých lidí scházejí. Jak ale moudrost pěstovat? Jeho drobná, ale hluboká kniha je o malých, ale přitom zásadních principech, které člověku pomáhají neutopit se ve víru současného světa, ale stavět na skále duchovních pravd a skrze ně nově objevit život a kvalitu jeho prožívání. Typicky se tak v knize prolíná svět lidí na okraji, o které se Guy stará, a svět spirituální se svými jiskrami krásy, naděje a smyslu. Vedle zcela konkrétních rad – hledání ticha, neotročení mobilům, skromnost v jídle, užívání volného času apod. – ukazuje i na zásadní obecné principy, které osvědčuje svou hlubokou životní zkušeností.

Guy Gilbert je známý francouzský kněz a vychovatel delikventní mládeže. Z knih vydaných nakladatelstvím Portál jmenujme např. Bratr vyvržených, Evangelium svatého Iotra, Srdce v ohni, Ať se ti život povede!, Partnerství, Štěstí, Pokora aj.

GUY GILBERT (* 12. ZÁŘÍ 1935, ROCHEFORT, FRANCIE)

je nekonformní francouzský římskokatolický kněz. Svůj život zasvětil zejména práci s mladými lidmi na okraji společnosti. Za svou činnost obdržel Řád čestné legie. Guy Gilbert pochází z křesťanské rodiny, měl 14 sourozenců. Knězem chtěl být „vždycky“ – své povolání uslyšel ve 13 letech. V roce 1948 vstoupil do semináře v Alžírsku. Proti své vůli se musel účastnit alžírské války, v níž v letech 1954–1962 sloužil jako zdravotník. Otec Gilbert bývá často slyšet v rozhlase i televizi, napsal 36 knih. Nosí dlouhé rozpuštěné vlasy a většinou je k vidění v obnošené kožené bundě, kožených kalhotách a špičatých botách.

„Setkat se s člověkem vždycky znamená potkat se s Ježíšem Kristem. Ale zvláště rád se setkávám s mládeží mezi 13 a 15 lety, protože tam se dá ještě něco zachránit“.

SVATÝ HOSTÝN SE ZAŘADIL MEZI NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKY.

„Pro Zlínský kraj je velkou ctí, že Svatý Hostýn, který jsme Ministerstvu kultury navrhli na prohlášení za národní kulturní památku, získal tento statut a může nově požívat nejvyšší možné ochrany a podpory státu. Je to prestižní záležitost, která může sehrát velmi pozitivní roli v pokračující obnově tohoto hojně navštěvovaného poutního místa,“ sdělil Miroslav Kašný, radní Zlínského kraje pro kulturu, památkovou péči, spolupráci s církvemi, mládež a sport.

Jako výbornou zprávu vnímá rozhodnutí vlády také radní Zlínského kraje pro cestovní ruch Jan Pijáček: „Vzhledem ke snaze Zlínského kraje podporovat ve spolupráci s církví a řadou dalších důležitých partnerů rozvoj poutních stezek, především Evropské kulturní stezky sv. Cyrila a Metoděje, velmi vítám to, že se Svatý Hostýn dostal mezi národní kulturní památky. Otevírají se tím nové možnosti rozvoje církevní turistiky. Považuji to za obrovské ocenění úsilí generací, které se podílely na tom, jak toto místo vypadá a jak je vnímáno. Je to nejvyšší národní certifikát zaručující státní památkovou péči, pak už je jen památka UNESCO“ řekl Jan Pijáček.

Ve Zlínském kraji je nyní (včetně Svatého Hostýna) 16 národních kulturních památek.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

SOBOTA 10. 3. 2018

FARA, KOSTEL – 9.00 - 12.00

9.00	PRVNÍ ÚVAHA	FARA
9.30	ROZJÍMÁNÍ	KOSTEL
10.00	DRUHÁ ÚVAHA	FARA
10.30	ROZJÍMÁNÍ	KOSTEL
11.00 – 12.00	SVÁTOST SMÍŘENÍ	KOSTEL

Mládež, dospělí i věkem pokročilí, všichni jste zváni

otec Josef

PAPEŽ FRANTIŠEK CHCE SVATOŘEČIT SVÉHO PŘEDCHŮDCE PAVLA VI.

Bývalý papež Pavel VI., který v roce 1968 odsoudil vstup vojsk Varšavské smlouvy do Československa, bude v letošním roce prohlášen za svatého. Rozhodl o tom současný papež František. Pavel VI., který stál v čele římskokatolické církve v letech 1963 až 1978, se zasloužil o její větší otevírání světu například iniciováním dialogu se světskou společností či jinými církvemi.

Rozhodnutí o letošním svatořečení Pavla VI. oznámil papež František v polovině února při soukromém setkání s římskými duchovními. Vatikán zveřejnil přepis tohoto rozhovoru. Podle něj papež František zažertoval, že on a jeho předchůdce Benedikt XVI. jsou "na čekací listině", napsala agentura Reuters.

Pavel VI. byl znám mimo jiné svým odporem vůči komunistickému bloku ve střední a východní Evropě, ve kterém tamější vlády pronásledovaly náboženské činitele a věřící. Českého biskupa Štěpána Trochtu a arcibiskupa Františka Tomáška tajně jmenoval kardinály, kardinála Josefa Berana, známého odpůrce nacistů i komunistů dal pohřbit do krypty vatikánské baziliky mezi hroby papežů.

Pavel VI. je známý rovněž díky své kontroverzní encyklice Humanae vitae (Lidský život), která odsuzuje kontrolu porodnosti a používání antikoncepce.

Blahoslavený Pavel VI. (26. září 1897 Concesio – 6. srpna 1978 Vatikán), původním jménem Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini (Jan Křtitel Jindřich Antonín Maria), byl papež v letech 1963–1978. Předsedal druhé části Druhého vatikánského koncilu a dohlížel na provádění jím přijatých rozhodnutí. Mezi jeho zásadní díla patří encyklika Humanae vitae a apoštolská exhortace Evangelii nuntiandi. Během patnácti let v úřadu povýšil Pavel VI. na šesti konzistořích 143 arcibiskupů na kardinály. Zemřel v papežské rezidenci Castel Gandolfo na srdeční zástavu.

Byl prvním papežem ve 20. století, který se setkal s vrcholnými představiteli východních ortodoxních náboženství. V roce 1964 v Jeruzalémě hovořil s patriarchou pravoslavné církve Athenagorasem I. Byl to krok k prolomení komunikační bariéry mezi katolickou církví a pravoslávím, ze kterého vzešla deklarace, čtená na druhém vatikánském koncilu v Římě a na speciální ceremonii v Istanbulu.

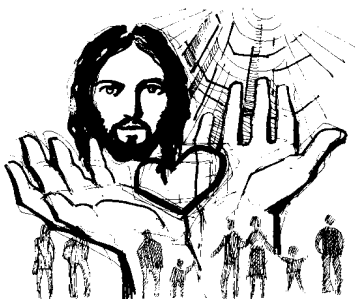
Pavel VI. byl také teprve druhým papežem, který se setkal s představitelem anglikánské církve arcibiskupem z Canterbury Michaelem Ramseyem. Papež Pavel VI. jako první během pontifikátu navštívil šest kontinentů

4.3. 3. neděle postní
 11.3. 4. neděle postní
 18.3. 5. neděle postní
 19.3. Slavnost svatého Josefa
 25.3. Květná neděle
 29.3. Zelený čtvrtek
 30.3. Velký pátek
 31.3. Bílá sobota
 1.4. Zmrtvýchvstání Páně
 2.4. Pondělí velikonoční

PROGRAM VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2018

25.3. Květná neděle	8.00	žehnání ratolestí v kostele
	10.00	žehnání ratolestí u „Starička“, průvod
29.3. Zelený čtvrtek	18.15	
30.3. Velký pátek	18.15	
31.3. Bílá sobota	9.00 – 12.00	návštěva Božího hrobu
	13.00 – 16.00	návštěva Božího hrobu
	20.00	vigilie

1.4. Zmrtvýchvstání Páně	8.00 a 10.00
2.4. Pondělí velikonoční	8.00

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Přejme druhým to, co bychom si sami přáli</i>	lidové
<i>Pravdu každý chválí, ale ne každý ji brání</i>	lidové
<i>Pij méně, abys mohl pít déle</i>	české
<i>Při každém počínání snaž se vidět do cíle</i>	lidové
<i>Ptej se na to, co nevíš, ale neříkej všechno, co víš</i>	české
<i>Proti věku není léku</i>	lidové
<i>Paměť je dobro, pro život nepostradatelné</i>	latinské
<i>Pes, který štěká, nekouše</i>	latinské
<i>Ptáčka oklamávají zobem a člověka slovem</i>	ruské
<i>Práce člověka živí, zahálka maří</i>	ruské

Ř	C	Í	A	C	C	E	M	E	N	T	K	T	T	Á
C	I	S	T	A	I	I	R	T	N	E	C	Á	R	C
E	F	O	E	C	B	T	T	A	C	E	T	D	I	E
I	R	L	K	I	U	A	R	A	V	I	E	N	C	T
L	A	D	U	B	L	B	A	O	C	C	I	A	Í	O
I	S	I	C	U	E	P	N	T	N	E	A	C	S	R
C	E	D	U	L	E	Í	C	E	S	T	Á	Ř	A	A
E	A	Í	E	K	C	E	R	E	K	E	V	R	Ř	Z
C	C	C	T	A	N	R	E	T	S	I	C	E	N	T

4.Cedr
Cent
5.Centr
Cesta
Cifra
Cinie
Císař
Cista

Citát
6.Caesar
Candát
Cedule
Cement
Cestář
Cibule
Citace

Citron
Cuketa
7.Cecilie
Cerekev
Cetoraz
Cibulka
Cídidlo
Cínovec

8.Cisterna
9.Celebrant

Tajenka z minula – Nebývá na škodu...přečíst bibli

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 3. 3. 2018 V NÁKLADU 200 KS.